

УДК 330.341.1:005.21](045)

[https://doi.org/10.52058/3041-1254-2025-12\(22\)-1529-1540](https://doi.org/10.52058/3041-1254-2025-12(22)-1529-1540)

Ящук Тетяна Анатоліївна кандидат економічних наук, доцент, доцент кафедри маркетингу, менеджменту та управління бізнесом, Уманський державний педагогічний університет імені Павла Тичини, м. Умань, <https://orcid.org/0000-0001-7359-5867>

СТРАТЕГІЧНЕ УПРАВЛІННЯ ІННОВАЦІЙНИМ РОЗВИТКОМ ПІДПРИЄМСТВА В СУЧАСНИХ УМОВАХ

Анотація. У статті розглянуто сучасні особливості стратегічного управління інноваційним розвитком підприємства, враховуючи зміни в зовнішньому середовищі. Досліджена проблема стратегічного управління підприємством. Розглянуто основні етапи управління інноваційним розвитком підприємства, а також сучасні методи обґрунтування стратегії. Проаналізовано ключові аспекти управління інноваційним розвитком організації, їх етапи, стратегії та виклики. Встановлено, що стратегічне управління підприємством допомагає забезпечити його успіх на ринку та сприяє ефективному пристосуванню до змін у зовнішньому середовищі.

Сучасні підприємства стикаються з обов'язком постійно створювати й впроваджувати нові інновації, щоб ефективно працювати на ринку. Інноваційна діяльність є ключовою умовою для формування стратегій підприємства, особливо при зміні у світовому економічному середовищі, де конкуренція постійно зростає. Компанії, які прагнуть розвиватися за інноваційним підходом, мають кращі можливості зберігати і підвищувати свої показники конкурентоспроможності. Використання найновіших технологій є основою для розвитку інноваційного потенціалу підприємства. У цілому, інноваційний розвиток залежить від здатності компанії розробляти нові компетенції. Напрями зусиль у цьому процесі визначаються створенням інноваційних технологій, продуктів, послуг та процесів. Це означає, що підприємство виконує управління своїм інноваційним розвитком. Для ефективного росту підприємству потрібно розробити якісну політику управління інноваціями, яка враховує елементи інноваційної діяльності, їх мікро- та макрооточення, а також характер і напрямки взаємодії у процесі досягнення поставлених цілей.

Важливим елементом ефективного стратегічного управління інноваційним розвитком є вміння використовувати різноманітні методи для визначення відповідної стратегії.

Ключові слова: стратегія, стратегічне управління, інновації, інноваційний розвиток, інноваційна стратегія, інноваційний потенціал, конкурентоспроможність, інноваційна діяльність, управління інноваціями.

Yashchuk Tetiana Anatoliivna PhD in Economics, Associate Professor, Associate Professor of the Department of Marketing, Management and Business Administration, Pavlo Tychyna Uman State Pedagogical University, Uman, <https://orcid.org/0000-0001-7359-5867>

STRATEGIC MANAGEMENT OF INNOVATIVE DEVELOPMENT OF ENTERPRISES IN MODERN CONDITIONS

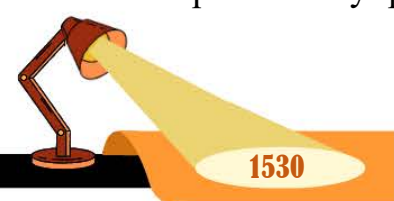
Abstract. The article discusses the current features of strategic management of innovative development of an enterprise, taking into account changes in the external environment. The problem of strategic management of an enterprise is investigated. The main stages of managing the innovative development of an enterprise, as well as modern methods of strategy justification, are considered. The key aspects of managing the innovative development of an organization, its stages, strategies, and challenges are analyzed. It has been established that strategic management of an enterprise helps to ensure its success in the market and contributes to effective adaptation to changes in the external environment.

Modern enterprises face the obligation to constantly create and implement new innovations in order to operate effectively in the market. Innovative activity is a key condition for the formation of enterprise strategies, especially in a changing global economic environment where competition is constantly growing. Companies that strive to develop using an innovative approach have better opportunities to maintain and improve their competitiveness. The use of the latest technologies is the basis for developing an enterprise's innovative potential. In general, innovative development depends on a company's ability to develop new competencies. The focus of efforts in this process is determined by the creation of innovative technologies, products, services, and processes. This means that the enterprise manages its own innovative development. For effective growth, an enterprise needs to develop a high-quality innovation management policy that takes into account the elements of innovative activity, their micro- and macro-environment, as well as the nature and directions of interaction in the process of achieving the set goals.

An important element of effective strategic management of innovative development is the ability to use a variety of methods to determine the appropriate strategy.

Keywords: strategy, strategic management, innovation, innovative development, innovation strategy, innovation potential, competitiveness, innovation activity, innovation management.

Постановка проблеми. Світова практика бізнесу показує, що більшість компаній, які досягли успіху, впроваджували систему стратегічного управління. Стратегічне управління – це спосіб організації роботи, в якому поєднуються цілі

та загальні підходи до діяльності компанії. Це дозволяє ставити мету, порівнювати її з можливостями компанії, приводити їх у порядок, розробляти та впроваджувати систему стратегій. Стратегічно орієнтована компанія – це така, у якій працівники думають стратегічно, використовують систему стратегічного планування, щоб розробляти і використовувати інтегровані стратегічні плани, а повсякденна робота здійснюється з урахуванням стратегічних цілей.

Стратегія дуже важлива для будь-якої організації, бо вона встановлює головну мету, до якої прагне організація, обирає основні цілі, поєднує їх для досягнення загальної мети, використовує досвід інших успішних компаній та сучасні наукові джерела. Стратегічне управління інноваційним розвитком допомагає розробляти і впроваджувати інноваційні проекти, які сприяють якісному зростанню підприємництва, виробництва або соціальної сфери. Застосування інновацій дозволяє підприємствам краще конкурувати на ринку, приваблювати нових покупців, покращувати фінансові показники. Тому зростає важливість стратегічного управління інноваційним розвитком, яке в основному має на меті забезпечити розвиток та підтримку конкурентоспроможності підприємства та його продукції.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Важливі наукові праці з питань стратегічного управління інноваційним розвитком підприємств виконали такі вітчизняні вчені: Артемчук М. О., Белова І., Витвицька О., Горященко Ю., Завитій О., Ілляшенко Н. С., Ілляшенко С. М., Кобелева Т., Ковальчук С., Невмержицька С. М., Перерва П., Полгороднік Я. О., Сало А. Я., Сухорук К. В., Таран-Лала О. М., Тимофєєнко В. В., Хахула Б. В., Шипуліна Ю. С.

Проте залишаються маловивчені питання щодо створення стратегічного набору підприємств та визначення ключових напрямів покращення стратегічного управління інноваційним розвитком підприємств.

Мета статті. Метою статті є висвітлення теоретичних засад стратегічного керування інноваційним розвитком підприємства та формування пропозицій стосовно шляхів покращення стратегічного керування інноваційним розвитком підприємства.

Виклад основного матеріалу. Успішність виконання стратегії підприємства залежить від того, наскільки добре воно підготовлене до змін. Підприємство має знати свої стратегічні цілі, мати необхідні ресурси, правильну структуру та організаційну культуру, щоб змінювати свою роботу під нові умови. Усе це входить до системи стратегічного управління, яка має враховувати готовність працівників, як ефективно керувати операціями, які ресурси наявні, а також здатність швидко реагувати на зміни на ринку або в технологіях.

Стратегічне керівництво розвитком компанії є важливим процесом у сучасному бізнесі. Підприємства вкладають багато фінансових та трудових ресурсів у керівництво розвитком своєї діяльності.

Як зазначають Таран-Лала О. М., Сухорук К. В. «основною метою стратегічного управління є досягнення стійкої стратегічної конкурентоспроможності фірми, що можливо шляхом розробки та впровадження таких стратегій, які створюють цінність для компанії. Воно зосереджене на оцінці можливостей та загроз, маючи на увазі сильні та слабкі сторони фірми й розробку стратегій її виживання, зростання та розширення» [1].

Рисунок 1 демонструє послідовність процесу стратегічного управління підприємством.

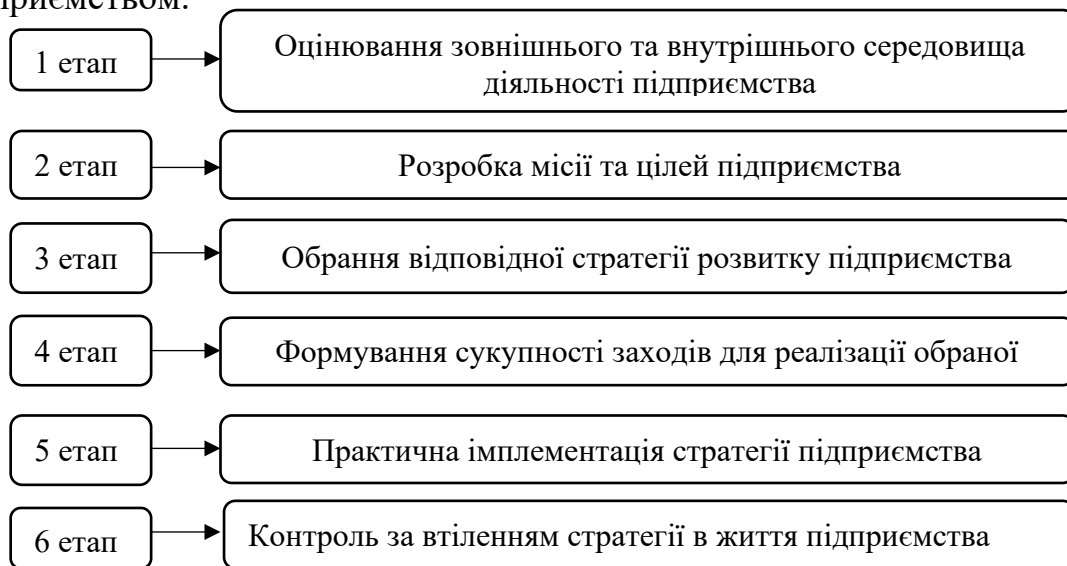

Рис 1. Процес стратегічного управління підприємством

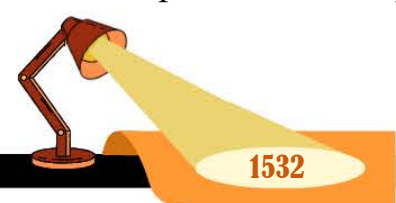
Джерело: власна розробка автора

Окрім цього, розвиток підприємства – це процес покращення та зростання його діяльності, щоб збільшити ефективність та здатність конкурувати. Для розвитку підприємства потрібно виконати такі кроки:

- 1) збільшити різноманітність товарів, робіт або послуг;
- 2) розширити ринки, куди продають продукцію;
- 3) покращити виробничі процеси;
- 4) розвивати мережу продажів та постачання;
- 5) розробляти нові ідеї та технології.

Усі ці процеси сприяють підвищенню ефективності та прибутковості підприємства, збільшенню числа клієнтів та ринків збуту, а також покращенню його конкурентоспроможності [2].

На думку Тимофеєнко В. В., Невмержицької С. М. «під інноваційним розвитком підприємства розуміють цілеспрямований безперервний процес здійснення інновацій в різних сферах його діяльності: виробництві, управлінні, фінансовій, маркетинговій тощо. При цьому головним орієнтиром виступає

максимально повне задоволення потреб споживачів за допомогою реалізації досягнень науки у виробничому процесі з метою отримання максимального економічного, соціального або екологічного ефекту» [3, с. 258].

Інноваційний розвиток підприємства має на меті збільшити його здатність змагатися на ринку, покращити роботу виробництва та адаптуватися до змін навколо. Основними цілями інноваційного розвитку підприємства є підвищення його конкурентоспроможності, забезпечення сталого економічного зростання та ефективного використання ресурсів. Інноваційна діяльність спрямована на вдосконалення продукції, технологій і методів управління, розширення ринків збуту, підвищення якості та екологічної безпечності виробництва, а також розвиток творчого потенціалу персоналу.

Основними завданнями є створити стратегію інновацій, запровадити нові технології, підвищити якість організаційних процесів та стимулювати творчість працівників. У результаті такого розвитку збільшуються виробничі показники, покращується рівень продукції або послуг, розширюються нові ринки та стає сильнішою позиція підприємства у довгостроковій перспективі. Цілі та досягнення інноваційного розвитку підприємства представлено на рисунку 2.

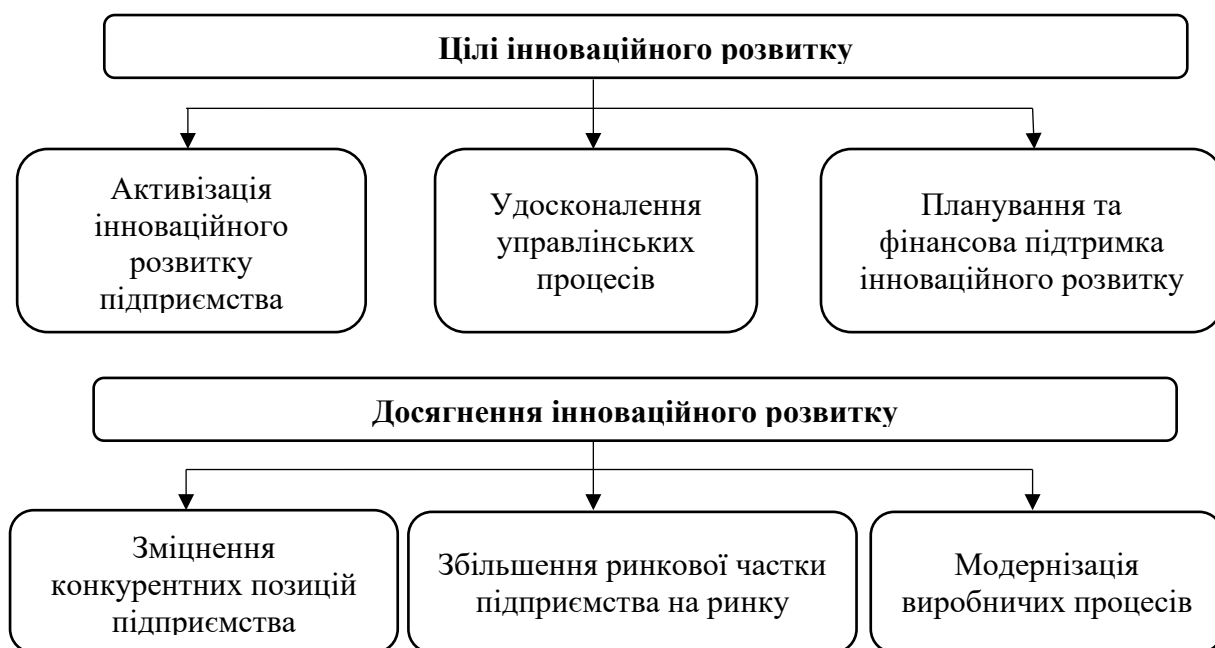

Рис. 2. Цілі та досягнення інноваційного розвитку підприємства

Джерело: власна розробка автора

Інструменти інноваційного розвитку підприємства – це сукупність методів, засобів і механізмів, які забезпечують створення, запровадження та поширення інновацій на підприємстві. Вони сприяють підвищенню конкурентоспроможності та ефективності діяльності підприємства. Інструменти реалізації інноваційної діяльності підприємства наведено на рисунку 3.

Система управління розвитком підприємств складається з взаємопов'язаних підсистем. Центральне місце в цій системі належить таким складовим, як інтелектуально-інноваційна, техніко-технологічна, складова правової охорони інтелектуальних продуктів, комерціалізації інтелектуальних розробок. Розвиток підприємства залежить від успішності управління кожною з компонент, від взаємодії між підсистемами, від розуміння та виконання кожною з компонент цілей підприємства як системи, від єдності підсистем та виконання кожною з них функції системи. При цьому зауважимо, що базова стратегія розвитку багато в чому залежить від моделі ринкової поведінки підприємства [4, с. 53].

Управління інноваційним розвитком – це постійний складний процес якісних змін на підприємстві, який заснований на інноваціях та виконанні функцій управління. Саме тому керівники підприємств, щоб досягти поставлених цілей, виконують усі функції управління: планування, організацію, мотивацію та контроль.

1. Планування. Прогресивні власники та керівники підприємств, створюючи візію та стратегію розвитку, вибирають шлях інноваційного росту, а не інтенсивного або екстенсивного. Залучення підприємств у систему стратегічного управління інноваційним розвитком створює низку конкурентних переваг: розширення ринку (за маркетингово-збутових інновацій), зменшення витрат (за антикризових інновацій), вихід на зовнішні ринки (за організаційно-управлінських інновацій), зростання доходів (за продуктових інновацій).

Рис. 3. Інструментарій інноваційного розвитку підприємства

Джерело: власна розробка автора

2. Організація. Частина підприємств, які здійснюють інноваційну діяльність для отримання доступу до нових ринків та випуску нових продуктів, а також мають на посадах директорів з цифрових технологій або керівників програм цифрової трансформації, або підрозділи, що працюють у сфері інновацій та науково-дослідних розробок, становить менш ніж 5%.

3. Мотивація. Мотиваційні установки для професійного зростання визначаються багатьма факторами, головним із яких є вибір методу мотивації працівників. Згідно із сучасним підходом, це створення системи цільової мотивації, відкритої системи заробітної плати, зв'язок соціального пакету зі зростанням індивідуальних показників продуктивності та ефективності, збільшення ролі командної роботи, під час якої працівники беруть участь у обговореннях, розробці, дослідженнях і процесі прийняття рішень управління.

4. Контроль. Керувати інноваційною діяльністю на підприємстві повинен менеджер з інновацій, який має високий рівень аналітичних здібностей. Він повинен планувати, організовувати, заохочувати та керувати розробкою ідей, щоб здійснити їх у вигляді успішних проєктів. Це має допомогти зробити процеси підприємства більш ефективними, покращити досвід клієнтів та збільшити масштаб діяльності [5, с. 36].

Державне регулювання та підтримка інноваційного розвитку підприємництва відбувається через правові, політичні, економічні, субсидійні та інші аспекти. Державна підтримка розвитку малих та середніх підприємств здійснюється шляхом надання освітніх, навчальних та консультаційних послуг, зокрема:

- 1) запровадження навчання основам підприємництва;
- 2) здійснення перепідготовки і підвищення кваліфікації у сфері підприємництва;
- 3) проведення навчальних семінарів, тренінгів, форумів, круглих столів та конференцій;
- 4) фінансування бізнес-проєктів.

Управління інноваціями є менш рутинним і більше заснованим на творчості, ніж управління операціями. Управління інноваціями має враховувати змінні зовнішні умови, постійно орієнтуватися на цілі компанії, бути стратегічним. Завитій О., Белова І. при управлінні розвитком підприємства, яке призначене для задоволення потреб господарського суб'єкта, рекомендують використовувати комплекс положень, який включає наступне:

1. Здатність підприємства задовольняти потреби учасників господарської діяльності залежить від кількості доданої вартості, рівня виконання завдань, структури розподілу заробітної плати, податків і прибутку. Для оцінки операційної діяльності використовуються показники обсягу доданої вартості та структури доходів.

2. Розвиток підприємства розуміється як процес створення потенціалу, який відповідає потребам підприємців, працівників та самій країні. Основна мета розвитку визначається з урахуванням інтересів власника, працівників та суспільства, а ресурси, необхідні для інновацій, отримують розподіл з корпоративних прибутків.

3. Використовувати можливості взаємодії систем управління на мікро- і макрорівні, тобто управління бізнесом та державними органами, щоб збільшити потенціал бізнесу.

4. Використовувати можливості співпраці та взаємодії між підприємствами та іншими учасниками управління, зокрема створення об'єднань між фірмами за принципами економічних кластерів [6, с. 24].

Стратегія розвитку інновацій підприємства будується на послідовності етапів, які відбуваються під час створення інновацій. Умовно можна визначити три основні етапи: створення інновацій, їх виробництво та впровадження на ринок. Ці процеси вважаються макропроцесами, які поділяються на більш дрібні мезопроцеси та мікропроцеси. Мезопроцеси включають оцінку можливостей, стратегічне планування, контроль внутрішніх процесів та оцінку ефективності інновацій.

Модель стратегічного управління повинна базуватися на інтенсифікації галузі за рахунок впровадження інноваційних технологій та включати в себе етапи, представлені на рисунку 4.

Щоб підприємство могло стабільно працювати на ринку, воно має випускати продукцію, яка є конкурентоспроможною. До ознак, які говорять про те, що продукція конкурентоспроможна та ринок стабільний, належать висока якість товару, вигідна ціна та наявність нових, корисних, здорових продуктів. Усі ці фактори заохочують підприємства залучати інвестиції для розвитку технологій та модернізації виробництва.

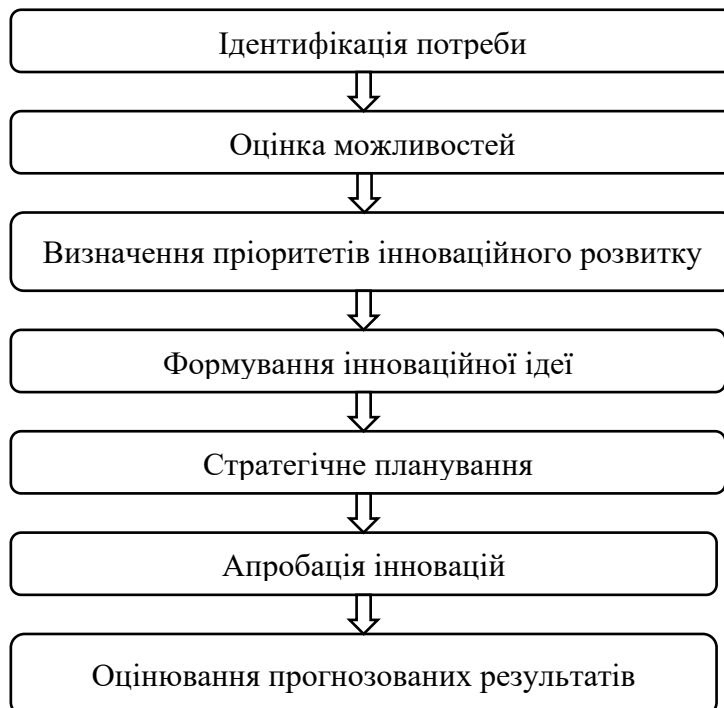
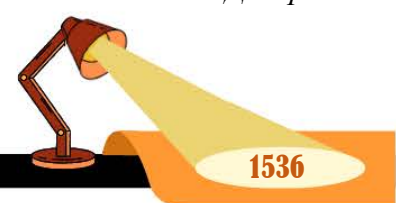

Рис. Концептуальна модель інноваційного розвитку підприємства

Джерело: власна розробка автора

Рекомендований перелік заходів, спрямованих на збільшення ефективності інноваційного розвитку та збереження досягнутих позицій за загальним показником ефективності:

1. Моніторинг появи нових винаходів для оновлення асортименту товарів, забезпечення конкурентоспроможності та збільшення частки експорту інноваційних продуктів.

2. Керування розміром витрат на інновації для виконання досліджень та розробок.

3. Участь у міжнародних виставках, конкурсах та конференціях, щоб легше знайти партнерів, а отже збільшити кількість покупців та обсяги експорту продукції.

4. Подальше застосування ресурсозберігаючих та безвідходних технологій. Стратегія підприємства має бути розподілена на конкретні ініціативи, усередині яких визначаються завдання для окремих структурних підрозділів, якщо вони існують на підприємстві.

Як свідчать результати наукових досліджень Хахули Б. В. «оцінювання ефективності стратегій залежить від типу завдань, які вирішуються, та може проводитися за такими напрямками:

- визначення економічної ефективності стратегій;
- оцінка соціальної ефективності стратегічних рішень;
- визначення технічної ефективності рішень, що приймаються;
- оцінка екологічної ефективності стратегій;
- комплексна оцінка ефективності стратегічних рішень з урахуванням економічних, технічних, соціальних та екологічних наслідків» [7, с. 48].

Практика показує, що окремі підприємства та установи як складові частини національної економіки країн, які є лідерами у розвитку інновацій, мають більш високі шанси на успіх, коли вони діють у середовищі, де існує високий рівень інноваційної культури суспільства, а також у підприємств, які є інноваторами. З цього випливає, що ефективне керівництво інноваційним розвитком окремих підприємств повинно враховувати інноваційну культуру самих підприємств та інших учасників інноваційної діяльності на обраних ринках [8, с. 102].

За твердженням науковців Сало А. Я., Артемчук М. О. «послідовність формування та вибір складових стратегічного набору управління інноваційним розвитком підприємства має включати:

- визначення місії, мети та цілей інноваційного розвитку підприємства;
- створення та прийняття системи завдань, які передбачають ефект від інвестицій у впровадження інновацій;
- обґрунтування системи показників, критеріїв та індикаторів для вибору складових стратегічного набору;
- визначення строків та термінів реалізації інноваційних проектів та параметрів їх фінансування;

– діагностика ризиків та зовнішніх факторів, що впливають на зміст стратегічних перспектив, структуру стратегічного набору та інноваційну привабливість підприємства;

– утворення, вибір та аналіз елементів стратегічного набору через: аналіз стратегічних альтернатив, можливостей та загроз; оцінку та вибір оптимального складу стратегічного набору, враховуючи ризики інноваційного розвитку підприємства; уточнення та деталізація окремих елементів та структури стратегічного набору у рамках напрямів інноваційного розвитку підприємства;

– обґрунтування комплексу стратегічних заходів для сприяння інноваційному розвитку підприємства, які включають план дій з визначенням конкретних інноваційних проєктів, термінів виконання, каналів фінансування та забезпечення досягнення бажаного рівня інноваційного розвитку» [9, с. 42].

Удосконалення управління інноваційним розвитком підприємства означає створення інноваційної політики, яка враховує зовнішні умови. Інновації потрібно поступово впроваджувати, плануючи, організовуючи, мотивуючи та контролюючи процес. Також інноваційна діяльність має спрямовуватися на отримання переваг у конкуренції та підвищення ринкової позиції. Для цього потрібно аналізувати, прогнозувати, планувати інноваційні проєкти як стратегічно, так і операційно. Їх потрібно комерціалізувати, щоб покращити процеси або продукцію, і досягти якісного зростання.

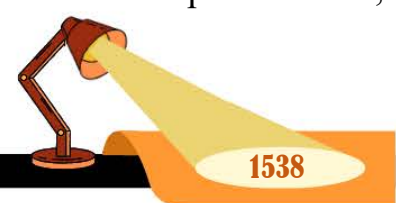
Для кращого керівництва інноваційним розвитком підприємства потрібно виконувати роботу в таких основних напрямках:

- аналіз поточної структури та потреб виробництва;
- збільшення обсягів наукових досліджень і розробок, а через це – збільшення участі наукового потенціалу країни в цих процесах;
- створення інноваційної політики та стратегії підприємства;
- покращення процесу прийняття інноваційних рішень;
- розширення ресурсної бази підприємства;
- формування структури управління інноваційною діяльністю;
- підвищення професіоналізму та якості кадрів.

Усі ці заходи допоможуть підприємству досягти поставлених цілей, отримати конкурентні переваги, стабільні доходи та забезпечать його існування у довгостроковій перспективі.

Висновки. Розвиток української економіки та підвищення конкурентоспроможності підприємств та їх продукції є необхідним для подолання економічного відставання від розвинених країн Заходу та інтеграції у світове співтовариство. В умовах сучасної економічної глобалізації та різкого зростання конкуренції організації стикаються з потребою швидко адаптуватися до змін, впроваджуючи нові технології, продукти та методи управління.

Інноваційний розвиток є ключовим фактором для підвищення конкурентоспроможності, забезпечення стійкості на ринку та досягнення довгострокових

стратегічних цілей. Ефективне управління інноваційним розвитком організації відіграє важливу роль у забезпеченні її конкурентоспроможності, гнучкості та здатності адаптуватися до швидких змін у зовнішньому середовищі. У контексті глобалізації та технологічних змін, які впливають на вимоги ринку та поведінку споживачів, інновації є важливою складовою стратегічного розвитку будь-якої організації. Застосування інноваційних стратегій дозволяє не лише зберігати поточні позиції, а й займати нові ринки, розширювати асортимент продукції та підвищувати ефективність бізнес-процесів.

Література:

1. Таран-Лала О. М., Сухорук К. В. Особливості стратегічного управління підприємством. *Економіка та суспільство*. 2021. Випуск № 25. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2021-25-66>.
2. Полгороднік Я. О. Стратегічне управління розвитком підприємства: загрози та перспективи. *Ефективна економіка*. 2023. №10. URL: <https://www.nayka.com.ua/index.php/ee/article/view/2345/2379> (дата звернення: 20 жовтня 2025 р.). DOI: <http://doi.org/10.32702/2307-2105.2023.10.54>.
3. Тимофєєнко В. В., Невмержицька С. М. Удосконалення управління інноваційним розвитком підприємства. *Управління розвитком підприємств в умовах динамічної ринкової кон'юнктури*: матеріали міжнародної науково-практичної конференції, Київ, 27 грудня 2019 року. Київ : ТОВ «ВІПО», 2019. С. 257-260.
4. Кобєлева Т., Витвицька О., Перерва П., Ковальчук С. Стратегічне управління розвитком підприємства на засадах інтелектуальної власності. *Вісник Національного технічного університету «Харківський політехнічний інститут» (економічні науки)*. 2022. №(1). С. 52-57. DOI: <https://doi.org/10.20998/2519-4461.2022.1.52>.
5. Горященко Ю. Управління інноваційним розвитком підприємств в умовах цифровізації. *Підприємництво та інновації*. 2021. № (17). С. 34-38. DOI: <https://doi.org/10.37320/2415-3583/17.6>.
6. Завитій О., Белова І. Процес управління інноваційним розвитком як об'єкт обліку і аналізу. *Інститут бухгалтерського обліку, контроль та аналіз в умовах глобалізації*. 2022. Вип. 1-2. С. 22-28. DOI: <https://doi.org/10.35774/ibo2022.01-02.022>.
7. Хахула Б. В. Стратегічне управління інноваційним розвитком сільськогосподарських підприємств. *Інвестиції: практика та досвід*. 2022. №18. С. 45-49. DOI: <https://doi.org/10.32702/2306-6814.2022.18.45>.
8. Шипуліна Ю. С., Ілляшенко Н. С., Ілляшенко С. М. Управління інноваційним розвитком підприємства на основі його інноваційної культури. *Інституціональна модель інноваційної економіки* : кол. монографія / ред. В. І. Ляшенко, О. В. Прокопенко, В. А. Омеляненко. Київ : ІЕП НАНУ, 2019. С. 97-113.
9. Сало А. Я., Артемчук М. О. Стратегічне управління інноваційним розвитком підприємства. *Економіка. Менеджмент. Бізнес*. 2020. №3(33). С. 39-44. DOI: [10.31673/2415-8089.2020.034550](https://doi.org/10.31673/2415-8089.2020.034550).

References:

1. Taran-Lala O. M., Sukhoruk K. V. (2021) Osoblyvosti stratehichnoho upravlinnia pidpriemstvom [Features of strategic enterprise management]. *Ekonomika ta suspilstvo – Economy and society*, vol. 25. Available at: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2021-25-66> (accessed October 27, 2025).

2. Polhorodnik Ya. O. (2023) Stratehichne upravlinnia rozvytkom pidpryemstva: zahrozy ta perspektyvy [Strategic management of enterprise development: threats and prospects]. *Efektivna ekonomika – An efficient economy*, vol. 10. Available at: <https://www.nayka.com.ua/index.php/ee/article/view/2345/2379> (accessed October 20, 2025).

3. Tymofieienko V. V., Nevmerzhytska S. M. (2019) Udoskonalennia upravlinnia innovatsiinym rozvytkom pidpryemstva [Improving the management of innovative development of the enterprise]. *Upravlinnia rozvytkom pidpryemstv v umovakh dynamichnoi rynkovoї koniunktury – 2019: Mizhnarodna naukovo-praktychna konferentsiia* (Kyiv, December 27th, 2019). Kyiv: VIPO LLC, pp. 257–260 (in Ukrainian).

4. Kobieliieva T., Vytvytska O., Pererva P., Kovalchuk S. (2022) Stratehichne upravlinnia rozvytkom pidpryemstva na zasadakh intelektualnoi vlasnosti [Strategic management of enterprise development based on intellectual property]. *Visnyk Natsionalnoho tekhnichnoho universytetu «Kharkivskiy politekhnichnyi instytut» (ekonomichni nauky) – Bulletin of the National Technical University “Kharkiv Polytechnic Institute” (economic sciences)*, vol. 1, pp. 52-57. Available at: <https://doi.org/10.20998/2519-4461.2022.1.52> (accessed September 14, 2025).

5. Horiashchenko Yu. (2021) Upravlinnia innovatsiinym rozvytkom pidpryemstv v umovakh tsyvrovizatsii [Managing innovative development of enterprises in the context of digitalization]. *Pidpryemnytstvo ta innovatsii – Entrepreneurship and innovation*, vol. 17, pp. 34-38. Available at: <https://doi.org/10.37320/2415-3583/17.6> (accessed September 28, 2025).

6. Zavytii O., Belova I. (2022) Protses upravlinnia innovatsiinym rozvytkom yak ob'ekt obliku i analizu [The process of managing innovative development as an object of accounting and analysis]. *Instytut bukhhalterskoho obliku, kontrol ta analiz v umovakh hlobalizatsii – Institute of Accounting, Control and Analysis in the Context of Globalization*, vol. 1-2, pp. 22-28. Available at: <https://doi.org/10.35774/ibo2022.01-02.022> (accessed October 5, 2025).

7. Khakhula B. V. (2022) Stratehichne upravlinnia innovatsiinym rozvytkom silskohospodarskykh pidpryemstv [Strategic management of innovative development of agricultural enterprises.]. *Investytsii: praktyka ta dosvid – Investments: practice and experience*, vol. 18, pp. 45-49. Available at: <https://doi.org/10.32702/2306-6814.2022.18.45> (accessed October 18, 2025).

8. Shypulina Yu. S., Illiashenko N. S., Illiashenko S. M. (2019) Upravlinnia innovatsiinym rozvytkom pidpryemstva na osnovi yoho innovatsiinoi kultury [Managing the innovative development of an enterprise based on its innovative culture]. In V. I. Lyashenko, O. V. Prokopenko, V. A. Omelianenko (Eds.). *Instytutsionalna model innovatsiinoi ekonomiky : monohrafiia* [Institutional model of an innovative economy : monograph]. Kyiv: IEP NASU, pp. 97-113.

9. Salo A. Ya., Artemchuk M. O. (2020) Stratehichne upravlinnia innovatsiinym rozvytkom pidpryemstva [Strategic management of innovative development of an enterprise]. *Ekonomika. Menedzhment. Biznes – Economics. Management. Business*, vol. 3(33), pp. 39-44. Available at: [10.31673/2415-8089.2020.034550](https://doi.org/10.31673/2415-8089.2020.034550) (accessed November 1, 2025).

